

Segítség Vietnamnak

Az emberiség érzése dik-tálja, a segítő szándék ösz-tönzi azokat a szolidaritási akciókat, amelyeknek napról napra tanúi lehetünk Szege-den is. A vietnami műsza-kok ajándékösszegei mellé a napokban a ruhagyáriak is odaírták a magukét. A Tö-rekvés szocialista brigád és a Zója ifjúsági munkacsapat tagjai nyereségrészesedésük-ből ajánlottak föl pénzt a szolidaritási csekszámlára. Példájuk és felhívásuk nyo-mán az üzem többi dolgo-zója is testvéri együttérzés-sel csatlakozott a kezdemé-nyezőkhöz. Így gyűlt össze 30 ezer forint; az összeforrt szegedi munkáskollektíva ajándéka egy távoli, de szí-vünkhez mind közelebb álló, hősi nép számára.

Magyar—osztrák tárgyalások

Bécsben csütörtökön tár-gyalások kezdődtek magyar —osztrák műszaki-tudomá-nyos együttműködési egyez-mény megkötéséről. A ma-gyar delegációt Rosta Endre, a Kulturalis Kapcsolatok In-tézetének ügyvezető elnöke vezeti, az osztrák küldöttség élén Franz Karasek követ, az Oktatásügyi Minisztérium főosztályvezetője áll.

Emlékezés a Tanácsköztársaságra Szegeden

Koszorúzás az emlékműnél

A Magyar Tanácsköztársaság kikiáltása-nak 49. évfordulója alkalmából tegnap délután *koszorúzási ünnepséget* rendezett a Magyar Szocialista Munkáspárt Szeged városi bizottsága, a Szeged megyei jogú városi tanács és a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa a Tanácsköz-társaság Tisza-parti emlékművé-nél. Az ünnepségre a város sok lakója eljött, ott voltak a gyárak, vállalatok, intézmények dolgozóinak képviselői, az iskolák diákjai. Felsorakozott a díszegység és a szegedi

helyőrségi zenekar. Felhangzott a Himnusz, majd a megyei és a városi pártbizottság, a városi tanács, az SZMT, a tömegszerve-zetek, a fegyveres erők képviselői, a mun-kásmozgalmi veteránok, valamint a Mi-nőségi Cipőgyár szegedi gyáregységének Március 21. nevet viselő szocialista brigád-ja helyezte el az emlékmű talpzatánál a *hála és emlékezés koszorúit*.

A koszorúzási ünnepség az Internacio-nalé hangjaival ért véget.

Iskolanap Szeminárium a füzesekben

Megemlékezéssel kezdődött szerda reggel a hagyományos március 21-i iskolanap a Tömörkényi gimnáziumban: az *iskolarádió 45 perces mű-sorral idézte a Tanácsköz-társaság emlékét*. Délután ünnepi KISZ-taggyűlésekkel folytatódott az eseménysoro-zat: a KISZ új tagjai ezen a gyűlésen kapták meg tag-könyveiket. Este a zenei szakközépiskola növendékei jól sikerült műsort adak a Zeneművészeti Szakiskola hanversenytermében.

Tegnap délelőtt került sor az iskolanap legfontosabb rendezvényére, a *diákparla-ment* tanácskozására. A diá-kok eszmecseréjén *Galló Mária IV. osztályos tanuló* mondott bevezetőt a vitához. Tegnap tartotta ünnepi ülé-sét az irodalmi, történelmi és az angol nyelvi szakkör.

Az iskolanap a szegedi Ifjúsági Házban rendezett esti sportbemutatóval ért véget.

Az ünnepi KISZ-gyűlés valóban ünnepélyesen kezdődött: *Tóth Árpád Új isten* című versét szavalta el a fél évszázad előtti időkre való emlékezés intonációjaként *Varga Zsigmond* harmad-éves gyógyszerészhallgató. A ma is lázas, ma is forradal-mi verset a régi harcok egyik ma is nagyon aktív részese-nek, *Krajkó András* elvtárs-nak, a Csongrád megyei Pártbizottság tagjának em-lekező szavai követték. A szegedi *harmadéves gyógy-szerészhallgatók KISZ-alap-szervezetének csütörtökön* este megtartott, ünnepi, tag-könyvkiosztó taggyűlését az ő részvétele tette nagyon széppé, nagyon emlékezetes-sé.

Fiatal éveinek történetével kezdte *a régi idők felelevení-tését* *Krajkó András*. Arról szólt, hogy 18 éves korában hogyan fogott fegyvert, ho-gyan lett vöröskatona.

— *A ránk nehezedő élet, a nincstelenség késztetett bennünket arra, hogy kom-munisták, vöröskatonák le-gyünk* — mondotta. — *A gyűlölet fogott át bennünket, hogy azok ellen induljunk, akik nemcsak a legszüksége-sebb életfeltételektől, de a kultúrától, mindentől elzár-tak bennünket.*

A fegyverrel eltöltött ne-héz hónapok története után az illegalitásban átélt időkről szólt.

Hogy miképpen is végez-ték akkoriban mozgalmi munkájukat, azt már az egyik fiatal kérdésére vála-szolva beszélt el *Krajkó András*.

— Nemcsak a Sárgán, de jóval többször a Tisza-menti füzesek eldugott zugaiban találkoztunk — mondotta. — Ott tartottuk gyűléseinket, szemináriumainkat. Sőt, megesett, hogy a Tiszán úszva beszéltük meg a so-norlevő feladatokat. Ez a megoldás volt a legbizto-sabb, így semmiképp sem-tudtak kihallgatni bennün-ket...

A harmadéves gyógyszerészhallgatók tegnap esti, ünnepi KISZ-taggyűlése bi-zonyára az egyik legsikere-sebb volt a szegedi fiatalok sokfelé — üzemekben, isko-lákban, intézményekben — megtartott ünnepi megemlé-kezései közül.

Teljes körben

Vannak emberek, akik úgy beszélnek az új mecha-nizmusról, mintha az egyenlő lenne az új árrend-szerrel. Ez a szemléletmód a fontos kérdést rend-kívül leszűkíti és ennél fogva el is torzítja. Miről van szó? Kétségtelen, hogy a megváltozott gazdaságirányítás mind az üzemek, vállalatok nyersanyag vásárlásaiban, mind a kereskedelem és vendéglátóipar áráiban új árrendszert is eredményezett. Nem vitás, hogy az árák alakulása köz-vetlenül érinti az embereket, akik valamilyen vásárlók, s természetesen cseppet sem közömbös, hogy mit és meny-nyíért vehetnek meg. De ez — mármint az ár — önma-gában egyáltalán nem az új mechanizmus, csak ré-sze annak.

Hogyan, milyen tényezők hatására alakulnak az árák? Ha ezek összetevőit vizsgáljuk, akkor — a bonyolult köz-gazdasági okfejtések summájaként — eljutunk a munka, a termelés szféráihoz, és ebben is a legfontosabb szerepet játszó dolgozó, alkotó emberekhez. Ahhoz, hogy a leg-külfülfélebb eszközöket a termelés, a fogyasztás számára milyen termelékenyen, gazdaságosan állítsuk elő; mennyi-re veszik figyelembe a vállalatok, üzemek a piac, a szük-ségletek igényeit stb. Az új mechanizmus arra is serkent, hogy az ár közelítse az árú értékét, kerüljön azzal össz-hangba. Ezért, s egész általános fejlődésünkért a figyelem középpontjába kell kerülnie a munka társadalmi hasz-nosságának, annak mértékének. Korábban ugyanis a vál-lalati, üzemi munkát többnyire mechanikus előírások „ki-pipálásával”, továbbá „egyéni teljesítmények” alapján mértük. Idén január 1-től az értékmérő: a munka társa-dalmi hasznossága.

Az új mechanizmusban, mint eszközben a társadalmi hasznosság a maga sok pozitív töltésű rezdülésével, té-nyével szolgálja a célt: az élet- és munkakörülmények további javítását, a népgazdaság egészének izmosodását. Ebből következik, hogy az új mechanizmus — amelynek indulása jó, lényegében zökkenőmentes volt — átfogja egész gazdaságunkat és hatósugarában van napjaink, je-lenünk, jövőnk helyzete. Ebben a teljes körben van — sok egyébvel együtt — nemzeti jövedelmünk alakulása, aminek alapján készül az ország költségvetése: mennyit fordítunk építkezésekre, új családi otthonok emelésére, városfejlesztésre, egészségügyi, szociális stb. célokra, ál-talában életkörülményeink jobbítására. Kézenfekvő, hogy az ország háztartása a nagy családnak, a lakosságnak minden tekintetben akkor képes többet nyújtani, ha van miből. Azaz: ha több a nemzeti jövedelem és valamennyi szellemi és fizikai munka valóban ad és nem elvon a társadalomtól.

A munka társadalmi hasznosságának keretében ju-tunk el az árakhoz is: a nagyobb választékhoz, a minő-ségileg jobb és olcsóbb termékekhez. A vállalati, üzemi nagyobb önállóság egyúttal nagyobb felelősséget is ad, vállalni kell egy-egy adott területen a döntések konzek-venciáit. Elsődleges, hogy a gazdasági vezetők az új mechanizmus követelményeire igazodva mindenkor a munka társadalmi hasznosságából induljanak ki, hiszen ezt, mivel jól akarnak dolgozni, másként nem is tehetik. A vállalatok, üzemek, intézmények vezetőinek rátermett-ségén és elsődleges felelősségén túl ott az egész közösség rátermettségének, felelősségének szerepe. Kinek-kinek a munkája, hiszen a közösség produkciója egyének tevé-kénységéből adódik. Érdemes és szükséges tehát a közös-ség fórumain a jövőben is kérni a véleményeket, javas-latokat, s azokra odafigyelni.

Azban pedig, hogy viszonylag nem is kevesen az új gazdasági szisztémát mereven azonosítják az új árrendszerral, a politikai felvilágosító munka és eszmecserre adósságal is megtalálhatók. A párt-alapszerve-zetek, a kommunisták, a KISZ-isták jó, ha kiegyenlítik az adósságszámlát, ahol a közvélemény megnyilvánulásai ezt sürgetik. Az emberek ugyanis, miután róluk, közvet-len, és közvetett érdekeikről van szó, az okos szavakat, tényeket, nyílt beszélgetéseket, ha úgy tetszik, vitát, szí-vesen fogadják.

MORVAY SÁNDOR

A TRAKTOROK ÜGYE

A mezőgazdasági gépjavitó vállalatoknál minden évben megrendezik a nagy végki-árusító gépvásárokat. Lehet venni jó Zetorokat, MTZ-ke-t, DT-ke-t, kombájnokat, eléggé olcsón. Fontos az, hogy előbb, utóbb egyetlen gép se legyen a gépjavitó üzemek birtokában, melyek-re talajmunkát, normálhold-at kellene tervezni. Profil-izálás van, s a szántás, vetés, betakarítás gépesítése, a gépi munkák bonyolítása is legyen teljes mértékben a tsz-eké.

Az átszervezés végső ten-denciájában vitathatatlanul helyes és szükséges. Okot ad azonban az általános aggó-dásra, hogy jól hatjuk-e végre ezt a programot? A tsz-ek nagyrésze eddig nem tudott az önálló géppark kifejlesz-tésében közelről sem lépést tartani a gépállomások fel-számolásával. Ugyanis az önálló szövetkezeti géptize-mek kialakításához nemcsak gépekre van szükség, hanem sokmillió járulékos beruhá-zásokra is. Építeni kell ja-vítóüzemeket, hozzájuk való szociális létesítményeket, géptároló színeket. Milliókba kerül a szerszámgepek meg-vásárlása és a szükséges al-katrész raktárak biztosítása. E nagy anyagi kiadásokra ma még csak a legjobb, él-vonalbeli gazdaságok képe-sek. Ezek után magától ér-tetődik, hogy különösképp a gyenge, vagy éppen mérleg-ghiányos termelőszövetkeze-tekben ma még sokkal többbe kerül a gépi munka normál-holdja, mit amennyire azt a gépállomások végezték ed-dig. Tapasztalatok vannak arról is, hogy a mezőgazda-sági munkácsúcsok idején a szövetkezeti gépek nem győzik elvégezni a feltörődő munkát, s emiatt tetemes közvetett veszteségek is ke-lteznek.

Szóba került ez az ügy mostanában azon a konzul-tatív tanácskozáson is, me-lyet az MSZMP szegedi já-

rásí végrehajtó bizottsága rendezett dr. Sághy Vilmos-nak, a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter első helyettesének részvételével. Ezen a tanácskozáson is az a vélemény alakult ki, hogy sokkal inkább meg kell be-csülni az állami traktorokat, mint eddig tettük. Idő előtti elkötyavetyélésük súlyos gondokat okozhat a gyengébb termelőségű szövetkezeteknek.

Berár Demeter, a Csong-rád megyei Mezőgazdasági Gépjavitó Vállalat igazgató-ja mondotta el: az ügyben üzemük sajnálatos módon már korábban kész helyzet elé került. A mezőgazdasági munkákból eredő bevételeik-ből — pénzügyi tilalom van erre — nem képezhetnek amortizációs alapot. Így az-tán nincs mód traktoraik, kombájnjaik, másféle mező-gazdasági gépek felújításá-ra. Egyetlen dolog lehetséges csak: minél előbb megszaba-duljanak gépeiktől, amíg azokért pénzt is kaphatnak,

Jelenleg már csak 220 saját traktoruk van a megyében és még 50 kombájnjal ren-delkezik a vállalat. Jóllehet tavaly még 470 állami trak-tor és 170 kombájn dolgo-zott a megye mezőgazdasá-gában. A megyében tervezett állami gépi munka egy év alatt 650 ezer normálhold-ról 270 ezer normálholdra csökkent. Jóllehet, a tavalyi terveket túl is teljesítették, bizonyosságul annak, hogy még sokáig szükség van ezekre a gépekre is.

Az egyenlőtlenebb fejlődés érdekében mindenképpen módot kellene találni arra, hogy a gépjavitó üzemek saját gépeiket is felújításh-sák, s ezekből biztonsági erőgép tartalékokat képez-hessenek a feltétlenül rászó-ruló tsz-ek részére. Más-képp — sok szakember vé-lménye alapján — a teljes átszervezés nem mehet vég-be kisebb-nagyobb megráz-kódítás nélkül.

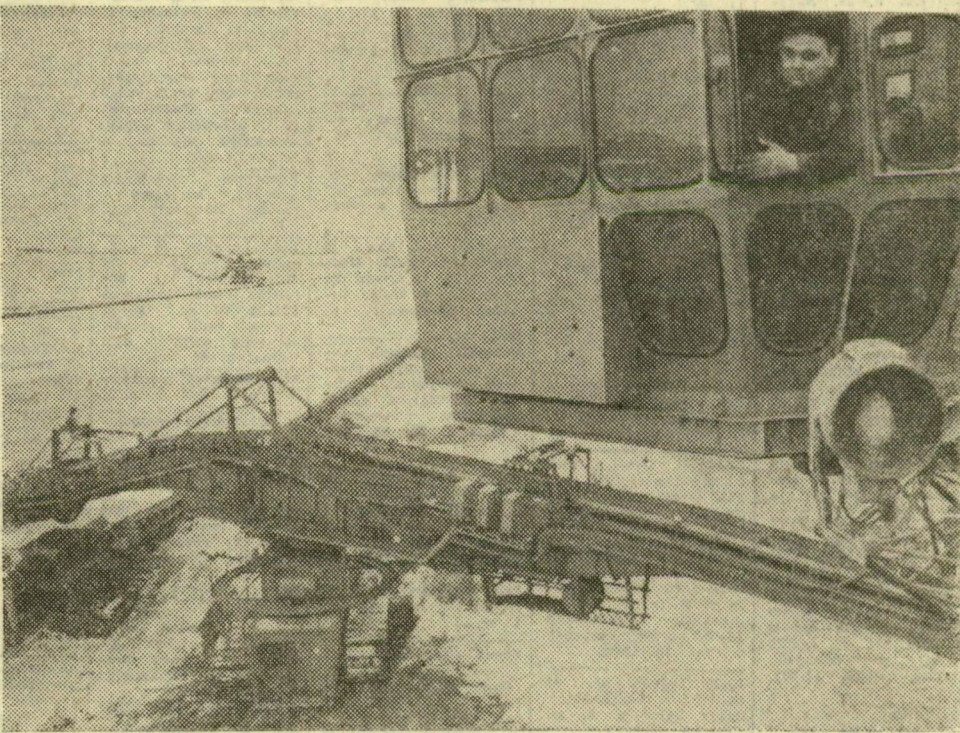
Csöpi József

Magyar találmány sikere Kanadában

Nagyszámú erdőgazdasági szakember részvételével or-szágos tanácskozást ren-dezett szerdán és csütörtökön Egerben a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium. Az egyik fontos erdőgazda-sági-faipari tevékenység — a fa kéregzésének — gépesít-sével kapcsolatos kérdések szerepeltek a napirenden. Öt évvel ezelőtt Egerből indult el világhódító útjára Adam-kó József, Kovács Jenő és Pápi József találmánya az

ban, de Kanadában is nagy sikert aratott kéregző gép. Az addig ismert külföldi gépeket csak egyeses rönk-fánál alkalmazhatták. Az egri gép viszont görbe és hasábfánál is használható. Előnyei közé tartozik, hogy kezelése rendkívül egyszerű. Hazánkban eddig mintegy 300 ilyen berendezést állí-tottak munkába. A tanácskozáson húsz elő-adás és tájékoztatás hangzott el a gép helyes kezeléséről. (MTI)

„Emeletes
kubikos”

MTI foto — Kovács László felvétele

Az épülő Gyöngyösi Hőerő-művet szolgáló visontai kül-emeletes épületkolosszushoz hasonló marótárcsás kotrógép (képünkön) egy óra alatt több száz kubikos napi mun-ban a második, ugyancsak káját végzi el.

NDK-gyártmányú óriáskotró-művet szolgáló visontai kül-emeletes épületkolosszushoz hasonló marótárcsás kotrógép (képünkön) egy óra alatt több száz kubikos napi mun-ban a második, ugyancsak káját végzi el.

PÉNTEK,
1968. MÁRCIUS 22.

DEL-MAGYARORSZAG 3